

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 6. De Annunciatione per Angelum Gabrielem facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

MEDITATIO VI.

DE GABRIELIS ARCHANGELI ad Annuntiandum B. Virgini Incarnationis Myſterium aduentu, & qua ratione eam ſalutarit, eiq; timorem depulerit.

PUNCTVM I.

ONSIDERANDVM HIC PRIMVM, quid in caelo geſtum ſit, cū tempus peruenit à Deo conſtitutum, quò Dei filius homo fieret.

Conſpiciam itaque ſanctiſſimam Trinitatem in Throno gloriae ſuae; quae, cū hoc ipſum vellet ei, quam in aeterni Verbi matrem elegerat, notum facere, Legationem honorificam inſtituit, qua eius in eam dignitatem conſenſus requireretur. Cuius teriem

a *Luc. 1.26.* Euangelista deſcribit his verbis: *a Miſſus eſt Angelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galilae, cui nomen Nazareth, ad Virginem deſponſatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David: & nomen Virginis Maria.*

IN qua Legatione conſideranda hæc: quis illam expediat, quis exequatur, ad quam dirigatur, & quodnam eius ſit argumentum: & ex ſingulis fructus aliquis ſpiritualis erit excerptendus.

I.

QVI Legationem expedit, DEVS est omnipotēs, qui, etsi creaturis suis nō indigeat; quia tamen ipse summè bonus est, vt hominibus benefaciat, complacet sibi cum eis agere; nuntios legatosq; eis mittere nobilissimos Angelos, b *Heb. 1.14.* qui omnes (Apostolo teste) *sunt administrato- rj spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capient salutis: quorum assiduum est ministerium, c descendere per scalam, quam cGen. 28.12.* vidit Iacob, Dei ad homines mandata deferētes; & eandem *conscendere*, hominū vota precesque Deo offerentes. O immensæ Deus maiestatis! d *Quid est homo, quòd memor es eius? d Psal. 8.5.* aut filius hominis, quoniam visitas eum? Laudent te Angeli ipsi tui, propter amorem ad eò tenerum, quo homines prosequeris?

II.

QVI legationem executus est, fuit ANGE- LVVS ad eò inter suos excellens, vt Gabriel, hoc *S Gregor.* est Dei fortitudo nominetur: quò fortitudo *hemil. 34.* mittentis Domini; & illius, qui carnem est *af. in Euang.* sumpturus; operumq; quæ idem perfecturus; ac Ministrorum, quos ad ea mundo promulgāda adhibiturus est, significetur: Quos legatus hic refert, qui Dei *e virtute* fortis erat, ac *ps. e Psal. 102.* *20.* implere, quæcunq; sibi iniungerentur, nō in hac modò tam honorifica occasione; sed in quacunq; alia etiam humili, vt postmodum videbimus: quia eius gloria est, exequi, quod *Meditat. 13.* vult Deus. Ad cuius imitationem contendam & ego, diuinâ gratiâ, fortitudinem induere, ad Dei voluntatem in omnibus exequendam.

III.

EA, ad quam Legatio destinatur est pauper

VIRGO,

VIRGO, in obliuione apud mundum; pauperi
fabro desponsata; in ciuitate adeo vili inha-
bitans, vt vix credi posset, *f. boni aliquid ex ea*
f. Ioan. 1. 46. *prodire:* eadem vero sanctissima, atque purissi-
ma; ideoque apud Deum tanta, vt Regum &
Imperatorum mundi filiabus præferatur. In
oculis enim Dei nulla maior est excellentia,
quàm sanctitatis; nec in meis alia esse debet;
sed in solum magnum & æstimandum cense-
bo, quod æstimat Deus.

IV.

LEGATIONIS argumentum est, CONSEN-
SUS Virginis, vt mater Dei esse velit. Est enim
Dominus hic adeo ingenuus, vt quamuis abso-
lutus sit creaturarum Dominus; earum tamen
obsequia, in rebus adeo excellentibus, nisi li-
bera sint, & spontanea, non admittat: & quam-
uis matrem esse Dei, res sit adeo excelsa & præ-
clara; quia tamen non parum difficultates ei
coniunctæ erant: non abs re erat, Virginem v-
trumque scire; vt dignitatem cum onere sciens,
volentique acceptaret: quò plus apud Deum ha-
beret meriti; & facilius suauiusque ad portan-
dam, onus illi redderetur. Eundem in modum
nec ad habitandum quidem per gratiam, ho-
minum corda ingredi, nec ad filiorum Dei di-
gnitatem eos vult eleuare; nisi liberè (cum li-
bertatis vsum habent) in id consentiant.

V.

HENC, ad eandem legationem spirituali-
ter perpendendam, fiet transitus; quam mihi
ipsi ita accommodabo. Nam Deus quotidie in-
uisibiles Legationes, suis inspirationibus, ad
me mittit: quæ (teste S. Bonauentura) nuntii
sunt.

Tract. de 7.
lonis Spiri.
auct. c. 6.

sunt. & legati Dei inuisibiles; per quos voluntatem suam aperiens, ingressum petit in animam, & obsequia mea requirit. Quare, cum tales sensero inspirationes, par est eas, ut Dei nuntios venerari; ei que gratias agere, quod sic mihi loqui dignetur. O dulcissime Pater! qui tanto amore studioque consensum à me requiris, atque si tua potius, quam mea interesset, dona tua suscipere; inspira quod vis: quia omnibus, quæ inspirare dignaberis, paratus sum assentire.

PUNCTVM II.

CONSIDERANDVS SECUNDO loco est Angeli ad B. Virginē ingressus, modusque salutationis. Et primum quidem Angelus fabricatum ex ære corpus humanæ figuræ pulcherrimum accepit, & ad cubile, in quo B. Virgo erat, summâ modestiâ, reuerentiâ & grauitate ingressus est, eam in vultu sanctitatem præferens ut interiorē latentem facillè ostenderet. Ut hinc discamus, quales esse debeant etiam exteriori compositione viri apostolici, qui (Apostolo teste) *a Legatione pro Christo funguntur*: & similiter Religiosi, qui Angelicam vitam profitentur: quorum externa facies sanctitatem meritò referet, ut, qui illos viderint, ad eandem permoueantur.

2. Cor. 5.

20.

Ephe. 6. 20.

INGRESSVS Angelus B. Virginem salutauit verbis non vanis, sed diuinis. quæ Deus illi suggerens, quasi posuit in ore dicens: **A V E GRATIA PLENA, DOMINVS TECVM,**

BENE-

S. Ambros
& Beda in
Luca c. 1.

b Hier. 31.
22.

LIBRIBVS. Hæc salutandi formula (vt sancti dicunt) noua fuit, & à sanctissimâ Trinitate ad honorandam Virginem: eiusque sanctitatis, nouæq; dignitatis manifestandæ causa inuenta: sicut ipsum mysterium, ad quod reuelandum dirigebarur, b *nouum* erat & inauditum. Vt enim Christus nou^o homo erat, veteri Adamo contrarius; ita Virgo, quæ ipsum concepit, noua erat scemina, antiquæ Eux contraria. Hoc ergo spiritu & æstimatione dicenda ac meditanda est hæc salutatio, singulorum verborum excellenti, quam continent, significatione perpensa, gaudij gratitudinisque affectibus adhibitis, exultando animo ob tantam Virginis excellentiam: Deo etiam gratias agendo, qui eam illi tribuit; & aliquã eius partem humiliter petendo, imitatione eius, quantum nobis, licebit, propositâ.

A V E.

I.

PRIMUM, Angelus, vt gaudium suum, nuntiumque lætissimum, quod ferebat, aperiret, ipsamq; B. Virginem securam redderet, in iplo ingressu dixit: AVE, quod idem est atque saluet te Deus, pax tecum, gaude, esto securæ nuntium enim pacis & prosperitatis tibi adfero. O excellentissima Virgo, Virgo, toto cordis affectu te saluro, & AVE dico: per te siquidem nostra cœpit salus, dum eius auctorem concepisti. Tu Eux nomen commutasti, eius calamitates dissoluisti, nos misericordiis repleuisti. c Eua illa, culpæ initium dedit; Tu,

c Gene. 3. 6.

gratiæ

gratia: illa nos serpenti subiecit; Tu eius caput contriuiſti. Gaude ò Virgo beatiffima ob foelicem, quæ tibi obrigit, fortem: innoua cor meum, quò nouum hoc laudum tuarum canticum, nouo quotidie ſpiritus ſeruore, tibi decantem.

II.

DEINDE expendendum, cur Angelus initio huius Salutationis, proprium ipſius Virginis nomen non expreſſerit? nec dixerit: *Aue Maria*; ſed *Aue gratia plena*! Hoc enim feciſſe videtur, vt intelligamus, noua & glorioſiſſima nomina Deum illi nunc imponere, vt apud Iſaiam noua Meſſiæ nomina impoſuit: *d* *Isaie 9. 6.*
Et vocabitur, inquit, nomen eius Admirabilis, Conſiliarius, Deus, Fortis, Pater futuri ſæculi, Princeps paciæ: quæ per excellentiam ei erant in Eccleſia tribuenda. Vt ſicut Salomonem nomine ſapientis, Paulum Apoſtoli voce nominamus; ſic Virginem: *Plenam gratia, Benedictam inter mulieres* compellemus. & vt Meſſiæ nomen (eodem Iſaia teſte) eſt e *Emanuel*, *c* *Isaie 7. 14.*
 quod eſt *nobiſcum Deus*: ita Virginis huius nomen, per excellentiam ſit: *Domini tecum*. O Virgo ſanctiſſima i alij te Virgam Ieſſe, Portam coeli, Sedem Sapientiæ, aliſq; nominibus compellent: mihi nunc cum Angelo præ aliis placeat, *Gratia plenam, Dei habitaculum, Benedictam in mulieribus* appellare: ac horum nominum ſignificata magnifica, honoris tui cauſa, declarare.

GRA-

GRATIA PLENA.

I.

CONSIDERANDVM HIC PRIMVM: quæ hæc sit GRATIAE PLENITUDO: expendendumq; B. Virginẽ, omnibus plenitudinis modis, gratiã plenã fuisse. Fuit enim in primis plena iustificante gratiã, charitate, fide, spe, humilitate, obedientiã, patientiã, ceterisq; virtutibus: Plena item fuit sapientiã, scientiã, pietate, timore Dei, ceterisq; Spiritus sancti donis. Memoria eius sanctis cogitationibus replebatur; Intelligentiã, insignibus Dei illustrationibus; Voluntas, feruentibus amoris, zeliq; actibus & affectibus, vehementibus gloriã Dei, Messie aduentus, Redemptionis mundi desideriis. Et totã hanc plenitudinem reipsa habebat, cum Angelus ad eam salutandã est ingressus: erat enim & tunc & ferẽ semper horum mysteriorum contemplationi intenta. Gratiã præterea erat plena in actionibus suis: quia eius opera erant plena, integra, solida in ea plenitudine, quam habere poterant, recte intentionis, feruoris, amoris, vt non illud ei obiiceret Deus, quod Episcopo illi in Apocalypsi: *f Non inuenio opera tua plena coram Deo meo.*

f. Apoc. 3. 2.

II.

EXPENDAM DEINDE huius plenitudinis eminentiam: nam etsi vasa multa precioso liquore sint plena, quod tamẽ capacius est, plus continet liquoris: ita multi quidem sancti gratia fuerunt pleni: sed hæc tamen Virgo

(S. Thoma

(S. Thoma teste) eo quod esset capacior, præ aliis plena fuit; ea plenitudine, quæ Matris Dei dignitati erat consentanea: quæ quicquid dignitas multis superat aliorum sanctorum dignitatem & officia. Ipso porrò gratiarum usu, vas illud magis quotidie dilatabatur; ampliorumque gratiarum indies capacius fiebat. O Virgo sanctissima, quis edicere sufficiat, quantum plenitudo tua aliorum sanctorum plenitudinem antecellat! illi enim, ut flumina fortè, gratiâ pleni erant: tu autem, iuxta nominis tui Erymon, plena es ut *Mare*, vehementer gaudeo, quòd te S. Gabriel GRATIA plenam per excellentiam compellauerit: certus, nullum tibi in ea plenitudine parem esse: imò se sociosque suos ad te collatos, vacuos videri posse. Grates tibi Trinitas beatissima ob tantam gratiarum plenitudinem, quam Virgini huic contulisti: ob cuius te merita supplex oro, ut eius mihi partem aliquam donare digneris, quò animæ meæ vas, etsi paruum, repleatur tamè iuxta capacitatem suam. O misericordiae mater, & immensum gratiarum Mare, siquidem *g flumina ex mari exeunt*, in quod ingressa fuerant; exeat etiam ex te gratiarum aliquod flumen, quo animæ meæ vacuitas repleatur, & opera meæ coram Deo plena sint & perfecta, Amen.

g Eccl. i. 7.

DOMINVS TECVM.

TERTIO: hoc verbo salutationem suam supra modum extulit Angelus: Dicens enim:

II. Part. Medit.

F

DOMI-

DOMINVS TECVM: omnes rationes, quibus Deus in puris creaturis suis esse potest, indicauit, in ipsa Virgine reperiri. *Tecum* itaq; est nō tantūm per essentiam, præsentiā, & potentiam, vt in cæteris hominibus; nec per solam gratiam, vt in iustis; sed eminenti & speciali gratia, amicitia, arctaq; familiaritate intra te est. *Tecum* est, omnes animæ tuæ facultates mirabiliter sibi coniungens: Est in memoria, eam, vt semper de ipso cogitet, adseruiens; in intelligentia est, eam, vt continuè ipsum cognoscat, illustrans; in voluntate est, eam, vt semper ipsum amet, inflammans. *Tecum* etiā est, rebus tuis omnibus speciali prouidentia & protectione assistens, inspirationibus te suis gubernās; & in omnibus, quæ agis, te dirigēs. *Tecum* est, vt in cælo suo, in templo suo, in thalamo suo, in deliciarum suarum domo; & mox etiā, vt filius tuus erit in utero tuo: Quare eminenter, plenoq; ore tibi dico: *Dominus tecū*. Sed & illud non est prætereundū, q̄ nō dixerit Angelus: *Dominus est tecū, fuit, aut erit*; sed absolutè *Dominus tecum*, quod fuisse, esse, & semper cū illa futurū significaret: atq; si distinctiūs diceret: à creatione tua fuit tecū, & nūc est, & æternū erit. h non mouebitur, nec mutationē à te faciet, aut mutatio vlla vnquā in te erit: quæ diuinæ obsequii prouidentię. O Virgo beatissima, congratulor tibi tantū bonū ipsummet Deum. eiusq; tam dulcem societate: ora, quæso, eū. vt & mecum per gratiam suam esse non dedignetur, me que

h Psal. 45. 6.

tali

tali amore possidere, ut nec ipse à me unquam,
nec ab ipso ego, in æternum auellar, Amen.

BENEDICTA TV IN MULIERIBVS.

QUARTO: hoc verbo salutationi suæ Angelus finem imposuit: BENEDICTA, inquit, TV IN MULIERIBVS: & quia nullo Virginitatis tuæ detrimento, eris à maledicto sterilitatis immunis: & ab altero illo *i dolore parienti*, quia sine voluptate concipies. Eris in vniuersis mulieribus benedicta: quia, ut fœmina vna omnibus maledictis, quæ vniuersos homines comprehenderunt, initiũ dedit; ita tu benedictionibus omnibus cœlestibus, quæ eis cœsuperuenient, benedicto ventris tui fructu, initium dabis: per quẽ *k serpentis conterens caput*, eos à maledictis omnibus, quæ execranda eius suggestio illis adferret, eripies. Quapropter benedicta eris, interquæ mulieres omnes laudaberis; millequæ benedictionibus, ab *Angelis cœli, & ab hominib. in terra*, iustis & peccatoribus, repleberis; ad omnes enim copiosæ tuæ benedictionis fructus descendet. Et ego, indignus licet seruus tuus, te laudo, benedico atque glorifico, animo exultans, quod idem ab omnibus præstari videam. Quare supplex te oro, ut benedictionum dulcissimi filij tui capitis nostri, quas per te, tanquam per collum suum Ecclesiæ suæ corpori communicat, me participem facias. Libera me, quæso Domina, à culpa maledictis; & poenæ, cuius sum reus; quod

i Gene. 3. 16.

k Gen. 3. 15.

l Ephe. 1. 10.

benedicere seruireque possim eidem tuo filio
per seculorum secula: Amen.

PUNCTVM III.

CONSIDERANDVM TERTIO, qua
ratione B. Virgo salutationem Angeli
exceperit. *Qua cum audisset Maria, tur-*

I.

bata est in sermone eius, & cogitabat, qualis es-
set ista saluatio. Quatuor hic insignes virtutes
prodidit, quas licet imitari: Castitatem, Hu-
militatem, Prudentiam, silentium. CASTI-
TATEM in eo ostendit, quòd, conspecto re-
pente viro in medio cubili suo, cum sola & si-
ne vlllo teste esset, turbata sit. Cautarum enim
Virginum (ait S. Ambrosius) est, ad cuiusvis vi-
ri aspectum, verbum que turbari: sicut viri ca-
sti est, oculos suos auertere, vt sicut ait Iob,
a ne cogitet quidem de virgine.

Lib. 2. de
Virginibus,
& in Ex-
hortat. ad
Virg.

a Iob. 31. 1.

II.

SED raram illam suam animi DEMISSIO-
NEM magis patefecit, quòd, cum, Angelo in-
grediente, collecta ipsa in cubiculo esset in al-
tissima Magnitudinum Dei, & Messæ, ac Ma-
tris eius futuræ contemplatione defixa: de lei-
psa tamen quàm vilissimè senserit: Cum verò
contrà Angelus in salutatione sua, ad eò ma-
gnifica de ipsa proferret, *turbata est*, non tam
ob conspectum Angelum, quàm, quòd tot lau-
dum honorumque, quos ab eo audiebat, fun-
damentum in se non deprehenderet.

III.

PRUDENTIAM ostendit in eo, quòd tantà
salutatione, nec sine examine; nec priùs, quàm eius
finem scopumque cognosceret, admittendà exi-
stimarit. Idèò non temerè aut præcipitaret

respon-

responsum aliquod dedit, donec Angelus in sermone progredieretur: sed ad sibi charū vfi-
 tarumq; confugit SILBNIIVM, externo hu-
 milis verecūdaq; suæ turbationis indicio, po-
 tius quàm verbo, tunc respondendum rata. O
 VIRGO purissima, quàm opportunè illud spō-
 si tui nunc tibi accommodatur: *b Pulchra sunt*
gena tua sicut turturū, avis castæ ac verecundæ:
 in quibus tuæ castitatis pulchritudo, humi-
 lisque sapientiæ splendor elucet. Hæ Virginis
 virtutes & ornamenta apparebunt etiam magis,
 si eandem cum Eva illa prima muliere cō-
 feramus; illa enim, adhuc virgo vagabatur in
 paradiso; & ad primum verbum, quod malus
 Angelus, ore *serpentis*, illi est locutus, mox re-
 spondit, longioremque cum eo sermonem in-
 stituit, quo superbix, curiositatis, imprudenti-
 x, & ad colloquia propensionis, aliorumque
 vitiorum, in quibus filij eius faciè eam imita-
 mur, aperta dedit indicia. Quapropter meritò
 erubescam; & prudentissimam hanc Virginem
 deprecabor, me vt iuuare dignetur: quò in si-
 milibus occasionibus, ipsius potiùs amplectar
 virtutes, quàm illius vestigiis insistam.

PUNCTVM IV.

COGNITA sancta Virginis turbatione,
 & timore: *Ait Angelus ei: Ne timeas*
Maria, inuenisti enim gratiam apud
Deum. In quo illud PRIMVM est perpenden-
 dum: Boni spiritus proprium esse, quemcunq;
 timorem & turbationem cordis sedare, quò
 cum quiete paceque diuinas reuelationes

IV.

*b Can. 1. 10.**c Gen. 1. 3. 1.*
etc.

I.

suscipiat. & quamuis turbatio hæc Virginis omni culpa & imperfectione caruerit; ex ea tamen coniecere licet, quantâ curâ bonus Angelus studeat illas, quæ eû aliqua culpa aut imbecillitate nostra sunt coniunctæ, componere. Quare, quod in me erit, meritò contendâ, illas à me repellere; ne diuinis visitationibus impedimento sint; & illud Christi ad Martham: *Solicitæ es &*

Lucæ 10. 41.

turbaris erga plurima, cum vnum sit necessarium, audire merear. Meû igitur custodê Angelû instâter sic orabo: Aufer à me, ô beatissime spiritus, vanû omnem timorê, vt amoris diuini capacior siâ: Sed à turbationem illam, quâ in hisce terrenis patior: quod expeditior sim ad contemplanda cælestia; & illo vno contentus, in quo æterna mea est reposita requies: Amen.

II.

CONSIDERANDA deinde dulcissima illa Angeli, ad Virginis timorê repellendû, adiecta sententia: *Inuenisti gratiã apud Deû,* quasi illi dixisset: non est quod vel Dæmonê, vel Interitû, aut inimicû vllum visibilem aut invisibilem hic timeas; aut quæ à me audisti magnifica; & altiora, quæ subiungâ, suspecta habeas: *Inuenisti enim gratiam apud Deû:* quod ad tuâ plenam securitatê & quietê satis tibi esse debet. Nâ hoc tibi prouenit, quod *plena sis gratia,* quod *Dominus sit tecû,* quod *in mulierib. sis benedicta:* qui enim gratiã apud Deû inuenit, quæ bona ab eo nõ recipiet, larga manu: ô fortunatâ millicsq; felicê illam animã, quæ gratiã inuenit apud Deû! Si apud terrenû Regem gratiã inuenire, felicitati tribuitur; quanto maior illa

cen-

censenda est, quæ inuenitur apud cælestē. Ex il-
 la. n. gratia prouenit diuitiarū, honorū, digni-
 tatiū, aliorumq; huiusmodi bonorū, quæ Rex
 terrenus priuatis suis elargitur, abundantia;
 quæ sæpè implacabili eius indignatiōe termi-
 natur: at ex cælestis Regis gratia, virtutum &
 cœlestium donorū prouenit copia, quā Deus
 suis cōmunicat dilectis. Quapropter de præ-
 cipuis sãctis dicit Scriptura, quòd *gratiã apud*
Deũ inuenerint, vt de a Noe, b Moysē, c Dauide ^{a Gen. 6. 8.}
 & aliis: præ quib⁹ tamē omnibus B. Virgo co- ^{b Exod. 33.}
 ram Deo gratiã inuenit: ad quẽ tã propè acces- ^{13.}
 sit, vt illa cum illo, & ille cū illa semper fue- ^{c Act. 7. 45}
 rit, donec in ventre suo illū, vt vera mater, cō-
 ciperet. O MATER dulcissima! gaudeo tantam
 te gratiam apud Deum inuenisse. & quoniam
 Esther Regina, quæ *gratiã apud Assuerū Regē* ^{d Esth. 2. 17.}
inuenisset, in caula fuit, cur eius etiam populus
 apud eundē in gratia, & magno loco esset: esto
 tu nostra mediatrix, vt & hic gratiã apud Deū
 inueniamus: & illam tandem consummatam,
 quæ æterna gloria est, consequamur, Amen.

EST autē diligentius attendendum: quamuis
 Deus hoc fauore non dignetur hominem pro-
 pter eius merita: sed suã solã misericordiã: ad
 eum tamen obtinendū maximè conferre ani-
 mi demissionē, qua illū B. Virgo obtinuit. Ideo
 Spiritus S. dixit: *Quanto magnus es, humilia te* ^{e Eccl. 3. 20.}
in omnibus: & coram Deo inuenies gratiam:
quoniam magna potentia Dei solius est, ab humi-
libus honoratur. Ab humilibus honorari Deum
 ait, quia omnium, quæ habent, honorem &

gloriam Deo attribuunt: quapropter multo amplius Deus illos honorat, & maiorem semper apud eum gratiam inueniunt. Si itaque anima mea, gratiam apud Deum inuenire cupis, sicut sanctissima hæc virgo inuenit, humilitate in omnibus sicut se illa humiliat: *quia Deus superbis resistit: humilibus autem dat gratiam.*

f Jacob. 4. 6

MEDITATIO VII.

*QV A RATIONE ANGELVS,
Incarnationis Mysterium Virgini
annuntiauerit.*

PUNCTVM I.

OSTQVAM B. Virginem à turbatione sua Angelus erexisset, legationem suam sic proposuit, a *Ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabi nomen eius IESVM: hic erit magnus, & filius Altissimi vocabitur: & dabit illi Dominus Deus Sedem David patris eius, & regnabit in domo Iacob in aeternum; & Regni eius non erit finis.*

a Luc. 1. 31.

IN quib. verbis, multiplex celsitudo præstatiq; illius filij, quæ Angelus Virgini promittit describit. **PRIMA** est, qd **IESVS** sit, mundi- que **SALVATOR**: idq; eminentius, quàm fuerint reliqui huius nominis, vt postea dicetur.

I.

Deinde,